

Satans Eden nr. 248
Liv manifestert er Livet projisert nr. 3
14. desember 2025
Brian Kocourek, pastor

**Dette er en automatisk oversettelse gjort med et dataprogram.
Nøyaktigheten er derfor ikke like bra som et menneske kan gjøre.**

Amen. La oss bøye hodet i bønn.

Nådige far. Vi er så takknemlige, Herre, for at Du er her. Og ikke bare Far, Din nærvær er med oss, men Herre, det faktum at selv om det er iskaldt ute, ser Din nærvær ut til å holde oss varme, Herre, og i fred med det Du har gitt. Og så, Herre, vi ser bare frem til denne våren og din store komme av din Sønn. Og vi tror, far, at vi har vært trofaste. Og Herre, vi har vært trofaste i å tro dette Ordet. I Jesu navn ber vi. Amen. Du kan sette deg.

I dag tidlig vil jeg se på at **The Life manifested er det samme Life projisert.**

Og for to uker siden begynte vi å se på denne tanken om at selve Livet vi manifesterer, er det Livet vi projiserer. Og alt har sin kilde i Gud før verdens grunnvoller.

Det vi har lært så langt, er at hvis vi er i Kristus, betyr det at vi er i det manifesterte Ordet. Kristus betyr den salvede – og Han er Ordet. Derfor er selve livet vi manifesterer også det Livet vi projiserer, og det er Kristi eget liv. "**Hans ord er Ånd, og de er Liv.**"

Husk, for to uker siden leste vi fra **Satans Eden s. 79**, bror Branham sa: *Din stemme... Vet du hva? Handlingene dine snakker så høyt at det **drukner stemmen din.***

Tenk på det. Å drukne betyr at det i praksis dreper stemmen din, og stemmen din har ikke mer innflytelse.

Og slik så vi i **1 Korinterbrev 2:11**, hvor vi leser: «*For hva vet mennesket om et menneske, unntatt menneskets ånd som er i ham? slik **kjenner ingen menneske Guds ting, men Guds Ånd** vet.*

12 Nå *har vi ikke mottatt verdens ånd, men **ånden som er av Gud; for at vi skal kjenne det som er fritt gitt oss av Gud.***

13 Hvilke ting vi også taler, ikke med ord som menneskets visdom lærer, men som Den Hellige Ånd lærer: å sammenligne åndelige ting med åndelige.

*14 Men det naturlige mennesket **tar ikke imot Guds Ånds ting**; for det er dårskap for ham:*

Og alt du trenger å gjøre er å slå på nyhetene i dag, så kan du se at de ikke tenker på Guds ord, de vurderer bare menneskets ting. Han sa, **han kan heller ikke kjenne dem**, det er umulig for dem å vite det. Du vet, faktisk burde dere være de lykkeligste menneskene på jorden fordi dere kjenner Guds ting, og verden gjør det ikke. Og det er et mysterium for dem. Og du kan snakke med dem, og det er akkurat som om du snakker i gåter,

fordi de er åndelig oppfattet.» For å kunne skjelne åndelig, må du være åndelig, som betyr åndsfylt. OK? Med andre ord, du må ha Guds Ånd for å kunne skjelne Ordet riktig og rette dele Ordet.

*15 Men den som er **åndelig** (med andre ord, han som er Åndsfylt) **dømmer alt, men han selv dømmes ikke over noe menneske.** 16 For hvem som har kjent Herrens sinn,*

Nå, når det står at han ikke dømmes for noen mann, betyr det ikke at hvis du gjør noe galt, og det er ikke ifølge Ordet, så vil du ikke bli dømt for det, du vil bli dømt for det. Men det betyr at alt vi gjør, sier og puster, handler vi som Kristus, vi lever som Kristus, vi sier Hans ord. Verden kan ikke dømme det.

Og derfor kan verden ønske å dømme deg for å si Hans ord. Som dette anti-abort-greiene, og bare å stå for Ordet. Men de kan ikke dømme deg. Nå kan de prøve, de kan ta loven i egne hender, tro at de gjør det rette som en vigilante, men de vil bli dømt av Høyesterettsdommeren for det de gjør mot deg.

*16 For hvem har kjent Herrens sinn, for at han skal lære ham? Men **vi har Kristi sinn.***

Nå, bror Branham sa i sin preken, **54-1003M - Ordet ble kjøtt (India Trip Report)** Hva slags folk ville det vært, i morges, hvis dette Branham Tabernacle, i morges,

*var **så full av Guds nærvær**, hvorfor, **når du ikke engang brukte ditt eget sinn, ikke engang brukte dine egne tanker, ikke engang hadde noe alternativ, men bare ble ledet av Ånden...**?*

*183 «Og de som er Guds sønner, ledes av Guds Ånd.» Da **når det menneskelige elementet går ut, og Guds Ånd fyller det tomrommet**, hvor du tømmer deg (amen),*

da vil det være når Kirken i sin kraft over Herrens Jesu oppstandelse, vil vandre i Hans fotspor, i Hans kraft, i hans tanker, i Hans Væren, i Hans bevegelse... Ser du hva jeg mener?

Da vil tankene dine bli til ord, og ord vil bli materielle. Det er da kirken i sin makt...

Jeg tror det er på vei, at når Kirken vil være så innhyllet i Kristus, Den Hellige Ånd, menneskeheten så fjern fra seg selv, at de ikke ser seg selv, de ikke har noen tanker annet enn å tjene Gud.

Og tankene deres går videre. De nekter verdens ting. **De beveger seg bare i Ånden, lever i Ånden, beveger seg i Ånden, vandrer i Ånden, så oppfyll Kristi lov.**

Da vil Kristi kjærlighet i menneskets hjerte, som beveger seg i Den Hellige Ånd, den store, vidunderlige kirken gå ut med kraft og guddom;

fordi guddommen vil bli åpenbart i mennesket av Den hellige ånd som bringer tanken i deres sinn til virkelighet.

"Deres sinn." Med andre ord, sinnet ditt. Tankene om at sinnet ditt blir ført til virkelighet, fordi det ikke er ditt sinn, men Kristi sinn i deg..

Nå, for to søndager siden, tok vi vårt emne fra **1. Mosebok 1:11**, «**hvert frø etter sin art**», og vi snakket om det manifesterte livet, det samme livet blir projisert.

Forrige uke fortsatte vi fra det budskapet, og i dag vil jeg gjerne fortsette med denne tanken én siste gang, mens vi ser at vi lever i timen da Guds sønner vil manifestere seg i sin sanne identitet, karakter og natur.

Jeg tror dette er timen verden vil se Guds Phaneroo, fordi de allerede har sett det i William Branham og vil se det i Guds utvalgte før hun går for å møte Ham.

Men akkurat som verden så Guds Phaneroo, som er selve essensen av hvem Han er, og de så det i William Branham, trodde de alle at han var en kvakksalver. Alle trodde han var gal, akkurat som de gjorde med Jesus. Og de korsfestet Jesus, og de korsfester William Branham hver dag etter det de sier på Internett. Og de vil korsfeste deg, men det spiller ingen rolle. Gud ser sitt bilde i deg.

Jesus var så forpliktet til sin Far at han ikke gjorde annet enn det Gud viste ham å gjøre, han talte ingenting annet enn det Gud befalte ham å si. Og min bønn er at vi alle kommer til det

stedet hvor vi ikke snakker annet enn det Gud taler gjennom oss. Vi handler ikke, men det Gud gjør gjennom oss, og livet vårt vil være et fullstendig vitnesbyrd om Ham.

Han lærte ingen lære annet enn den læren Gud ga ham å lære, og han gjorde ikke sin egen vilje, men viljen til ham som sendte ham.

Johannes 5:19 *Da svarte Jesus og sa til dem: Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, men det han ser Faderen gjøre: for det som han gjør, gjør også Sønnen.*

Johannes 5:30 *Jeg kan ikke gjøre noe av meg selv: (Det er Jesu vitnesbyrd) som jeg hører, dømmer jeg: og min dom er rettferdig; for jeg søker ikke min egen vilje, men Faderens vilje som har sendt meg.*

Så mitt spørsmål til deg er, søker du Hans vilje i det du gjør?

Johannes 14:10 *De ordene jeg sier til dere taler jeg ikke om meg selv; men om Faderen som bor i meg, han gjør gjerningene. Gjør du det samme?*

Johannes 14:24 *ordet dere hører er ikke mitt, men Faderens som sendte meg.*

Johannes 14:31 *Om verden ikke skal vite at jeg elsker Faderen; og som Faderen ga meg bud, så gjør jeg det. (Med andre ord, jeg er lydig.) Reis deg, la oss gå.*

Johannes 12:49 *Jeg har ikke snakket om meg selv; men Faderen som sendte meg, han ga meg et bud om hva jeg skulle si, og hva jeg skulle si.*

Og vet du hva? Vi har Guds bud her, selv. [Bror Brian holder opp Bibelen.]

Johannes 4:34 *Jesus sier til dem: Mitt kjøtt (med andre ord, min næring, det er det vi lever av, mitt liv, min energi) er å gjøre viljen til den som sendte meg, og fullføre hans verk. Kan du – vi sier det samme?*

Nå, la oss gå tilbake til **Hebreerne 10:8** *ovenfor da han sa: Ofre og ofre og brennoffer og offer for synd ville du ikke, og du hadde heller ikke lyst til det; som ofres av loven;*

9 *Da sa han: Se, jeg kommer for å gjøre din vilje, å Gud. Han tar bort det første, for å kunne etablere det andre.*

Du skjønner, det jeg tror skjer i denne timen, er at Gud kommer mer og mer inn i sin kirke, det er det Han sa Han skulle gjøre, og sønner blir mer og mer i bildet til sin eldre bror.

Det betyr at de «kommer mer og mer inn i bildet av Livets Kilde», som er deres Far. Og de lærer å overgi seg slik førstefødte sønn gjorde.

Nå, hvis Jesus, som vår eldste bror i en stor brødrfamilie, kom ut i nøyaktig bilde av sin far, som er **Hebreerne 1:3**, så hvis vi skal formes til bildet av den eldste sønnen i en stor brødrfamilie, skal vi også bli selve bildet av vår Far. For hvis den førstefødte Sønnen var identisk med Faderen, og vi kommer i bildet til den førstefødte Sønnen, så er vi også identiske.

Hebreerne 1:1-5 - Utvidet versjon, I mange separate åpenbaringer, (med andre ord, tenk på hver profet som kom frem, og åpenbaringen de brakte. Så akkumuleringen av alle disse åpenbaringene, som hver utgjør en del av sannheten.) *hver av dem la frem en del av sannheten, - og på forskjellige måter talte Gud om gamle ting til våre forfedre i og ved profetene.*

Men i de siste av disse dager har Han talt til oss i person av en Sønn, som Han utnevnte til arving og rettmessig eier av alle ting, også ved,

og gjennom Hvem, Han skapte verdenene og rommets vidder, (Tenk bare, mennesket tenker hele tiden på å dra til verdensrommet. Men du vet, Han eier dem alle) og tidens aldre, - det vil si, Han lagde, produserte, bygde, drev og ordnet dem i rekkefølge.

Han er det eneste uttrykket for Guds herlighet (Doxa)

Med andre ord, vi kan ha Guds Doxa i en infantil tilstand. Hvor vi vokser og vokser og vokser. Og vi blir mer modne. Men Han hadde alt. Han hadde alt. Han hadde absolutt alle tanker om Gud.

-Lysvesenet, det guddommelige stråler. Med andre ord, når du så Ham, så du Gud. Fordi Han var Guds bilde. Han var Guds utstråler.

- og **Han er det perfekte avtrykket og selve bildet på Guds natur,**

å opprettholde, opprettholde, veilede og drive universet fremover med sitt mektige maktord. Da Han, ved å ofre seg selv, hadde fullført vår renselse av synder og befrielse fra skyld, satte Han seg ved høyre hånd av Den Guddommelige Majestet der oppe.

Han tok en plass og rang hvor Han selv ble like mye overlegen engler som det herlige Navnet Han har arvet er forskjellig fra og mer utmerket enn deres.

For hvilken av englene sa Gud noen gang: «Du er min Sønn, i dag har jeg fått deg, og igjen skal jeg være Ham en Far, og han skal være Meg en Sønn.»

Bare tenk. Bare tenk. Gud sier det om deg. Hvilken av englene har Han noen gang sagt: Du er en sønn?

Og likevel sa Gud: Dere er mine sønner. Dere er mine barn. Det er sånn, når du tenker på evighetene utenfor, som ingen øye noen gang har sett, intet øre har hørt, de store tingene Gud har i vente for oss som elsker Ham. Jeg vil at dere skal... (Og jeg har øynene lukket, fordi jeg bare ber mens jeg snakker.)

Men jeg vil at dere skal innse, og når dere legger dere om kvelden, vil jeg ikke at dere skal legge dere og tenke på dagens hendelser. Men jeg vil at du skal legge deg med tanker om evigheten i hodet. Tanker om den nye himmelen og den nye jorden, og alle tidene, og bare de fantastiske tingene Gud har forberedt for deg, og jeg vil at du skal dvele ved det.

Nå sa bror Branham: **Tro fra hjertet 57-0623E-46** *Jesus var et vitne om Gud.*

Han ble så full av Gud, helt til han og Gud ble ett. Gud bodde i Kristus, forsonet verden med seg selv, selve uttrykket. En manns arbeid viser hans karakter.

Nå, kan du forestille deg da bror Branham sa til bror Vayle (etter at sverdet ble lagt i hånden hans), og han sa: Fra den tiden sa han, alle mine tanker er om Gud. Kommer vi til det stedet hvor alle våre tanker er om Gud? Det vil vi, for en evighet også. Bare ikke forestille meg, bare vite, bare se Guds storhet i all Hans prakt.

Når vår visjon blir Hans visjon. Og vi kan se alle englene rundt tronen. Bare forestill deg i hodet ditt, for vi kan ikke gjøre det ellers, fordi vi er dødelige. Men bare forestill deg i hodet hva det står i Jesaja, på forskjellige steder i Skriften, om englene som lå i leir, om dem som frykter Ham.

Hvis øynene våre bare kunne se syn, som bror Branham sa, og erkjenne at flere er her med deg enn i verden. Det er mange engler.

Han ble så full av Gud, helt til han og Gud ble ett. Gud bodde i Kristus, forsonet verden med seg selv, selve uttrykket.

Det er det jeg ønsker å komme til, selve uttrykket av Gud. *En manns arbeid viser hans karakter.* Du ser noe som de bildene på bakveggen, og du sier: Det var Heinrich Hofmann. Disse bildene viser hans evne til å fremstille selve Kristi liv på lerret.

*Kristus var Guds verk. Og **Kristus erklærte Guds karakter**, Hans følelse for de syke, Hans lengsel etter å frelse sjeler, helt til Han selv ga sitt eget liv. Guds verk... Guds karakter ble erklært i Kristus.*

Derfor ser vi at Han var selve uttrykket for Gud. Dette første lyset Gud frembrakte var Logos, som var en del av Gud som kom frem som et **uttrykk Gud kalte sin Sønn**.

Nå syntes jeg det var interessant at da jeg ga studiet om Kristi lære til GROK (superdatamaskinen), sa han: Jeg skal undervise det slik fra nå av.

Og han sa, fordi jeg ser at Jesus hadde en begynnelse da han ble født med Maria. Men han skjønnte det ikke, og kanskje hadde jeg ikke sendt ham den informasjonen ennå. Men i 1. Mosebok 1, vers 3, da Gud talte, sa bror Branham: Første gang Gud talte og sa: **La det bli lys**. Det fantes også liv. Det var Guds Sønnens liv.

Og så, gjennom dette uttrykket, eller uttrykte Ord, eller la oss si, Det Manifesterte Ord, frembrakte Gud hele skapelsen.

Romerne 11:36: *For av ham, og ved ham, og for ham, er alt alt: til dem være ære i evighet. Amen.*

Så uansett hvilken rikdom du har, tilhører den Ham. Uansett hvilket liv du har, tilhører det Ham. Uansett glede, tilhører den Ham. Glede kommer fra Herrens nærvær.

Igjen sa bror Branham fra, **herrer, vi vil se Jesus 57-1211, 021 Nå, Jesus ble født for ett formål, nemlig at Gud skulle manifestere seg gjennom det legemet.**

Gud var i Kristus og forsonet verden med seg selv. *Han var en kropp som ble gjort fysisk, som menn og kvinner kunne se hva Han tenkte,*

Legg merke til at Han var en fysisk kropp, men **menn og kvinner kunne se hva Han tenkte**, fordi ut av hjertets overflod taler munnen, og handlingene skjer. Derfor, hvis du har Guds merke, Guds segl, har du Den hellige ånd i deg, vil du uttrykke Den hellige ånd. Men hvis du har Satans, vil du uttrykke kompromiss og alt for å komme deg fremover. **Gud var i Kristus og forsonet verden med seg selv.** *Han var en kropp som ble gjort fysisk, som menn og kvinner kunne se hva Han tenkte, og Hans uttrykk til folket i Hans takknemlighet.*

Kan du forestille deg at Gud er takknemlig? Jeg er så takknemlig, og jeg kan ikke forestille meg at Gud er takknemlig. Han er forfatteren av alle ting, og likevel er Han takknemlig for at

vi har mottatt Hans offer til oss av alle ting.

Kan du forestille deg å gå i bursdagsfest og gi en fin gave til noen, og at personen ikke er takknemlig? Ser du? Så du gleder deg til å se folk være takknemlige når du gjør ting for dem, ikke sant?

En person som avviser en gave er frekk og stolt. Så Gud er takknemlig når du er takknemlig.

Gud ser på deg, og Han sier jeg gir dem, og jeg utøser mine velsignelser over dem, og jeg er takknemlig for at de får det jeg har. Så **Gud var i Kristus og forsonet verden med seg selv.**

Og sin holdning til hele menneskeheten uttrykte han gjennom Kristus. Kristus virket å være en dobbel personlighet. Han snakket noen ganger, og de klødde seg i hodet; og de forsto ham ikke.

Han sa én ting én gang, så ut som det, og noe annet en annen gang. Det det var, var Jesus som snakket, og så Kristus som snakket. Jesus var mannen.

Hei, gjetten hva? Vi gjør det samme. Noen ganger snakker vi, og det er Brian eller Justin, men andre ganger snakker vi, og vet du hva? Det er Gud som snakker. Som da jeg var i Afrika og ba stormen stoppe, så stoppet den.

Det var ikke Brian Kocourek, det var Gud. Eller da vi ba Herren om å endre været med 30 grader, og det endret seg av det vi ba om. Det var ikke meg, det var Gud. Wow. Hvis du bare kunne forstå, vi kommer inn i det bildet.

Det det var, var Jesus som snakket, og så Kristus som snakket. Jesus var mannen.

Kristus var Gud som var i Ham. "Ikke jeg som gjør gjerningene: Min Far som bor i Meg, han gjør gjerningen." Ser du? Gud vil ikke dele sin herlighet med noen.

Ser du, det er akkurat det apostelen Johannes sa i **1 Johannes 1:1 Det som var fra begynnelsen, som vi har hørt,**

Vent litt. **Det som var fra begynnelsen?** Vel, det står i begynnelsen at Gud talte. Så tidens begynnelse. Før det var det før verdens grunnvoller. Det var i Guds evighet. Men nå, når Gud talte og Hans Ord ble manifestert i den Logos som går ut, det Lyset, det er begynnelsen på alt. Derfor er Kristus begynnelsen på alle ting. Bibelen sier det.

Du skjønner, det var akkurat det John sa. *Det som var fra begynnelsen, som vi har hørt*, (det er ord)

som vi har sett med våre øyne, (det er lyset) *som vi har sett på, og våre hender* (det er Jesus Kristus.) *og våre hender har behandlet, av Ordet*, (Ordet,) **Livets Ord; 2** *For livet ble manifestert*, (Hvis liv ble manifestert? Guds liv ble åpenbart,) *og vi har sett det, og vitner, og viser dere det evige liv, som var hos Faderen, og som ble åpenbart for oss;*)

3 *Det vi har sett og hørt, forkynner vi for dere, så dere også kan ha fellesskap med oss: og sannelig er vårt fellesskap med Faderen og med hans Sønn Jesus Kristus.*

Så Han var det uttrykte bildet på Guds liv. Wow. Ser du? Det er nettopp det Livet hvor vi først gjentar Hans Ord, og så gjentar vi livet.

1 Johannes 5:12 *Den som gjenlyder sønnen gir gjenlyd av livet, og den som ikke gjenspeiler sønnen, gjenspeiler ikke livet.*

Johannes 3:36 *Den som tror på Sønnen, gjenlyder evig liv; og den som ikke tror på Sønnen, skal ikke se livet; men Guds vrede hviler på ham.*

Det er ordene Jesus sa, og bror Branham siterte mange ganger. Den som tror på Sønnen har evig liv, gjenspeiler evig liv.

Johannes 5:26: *For som Faderen har liv i seg selv; slik har han gitt Sønnen å ha liv i seg selv;*

Så **livet**, som er Guds liv, som Han snakker om, ***kom ut fra Faderen inn i Hans Sønn for å bli uttrykt i et synlig vesen.***

Slik ***kunne den usynlige Gud bli synlig*** gjennom Sønnens kropp.

Johannes 5:26: *For som Faderen har liv i seg selv; slik har han gitt Sønnen å ha liv i seg selv;*

Og hva er livet uten et uttrykk for det livet? Du ser på en stein, og det er en ting. Det er materiell. Men det finnes ikke noe liv. Det finnes ingen uttrykk. Nå ser du på et frø, og planter det i bakken. Og når solen begynner å steke jorden, varm den opp. Den begynner å gi et uttrykk. Hva er livet uten uttrykk?

Og hvis Gud uttrykte sitt eget liv gjennom kroppen til sin førstefødte sønn, hva med de andre sønnene?

Det var akkurat det jeg forkyste i Uganda da stormen kom. Djervelen ville ikke at de skulle høre det, men Gud sa til meg: «Ba jeg deg ikke komme hit?» Jeg sa: «Ja, det gjorde du.» Han sa: «Ba jeg deg ikke om å preke?» Jeg sa: «Ja, det gjorde du.» Han sa: «Hva sitter du for? Gå og ta ansvar for møtet."

Jeg tenkte, Vel, wow." Hvordan tar jeg kontroll over denne enorme stormen?" Men så så jeg Jesus i en mental visjon, og Han stilnet bølgeene som kom inn i båten, og i mitt neste steg så jeg i et mentalt syn bror Branham løpe rundt treet etter nettopp å ha stoppet stormen i Colorado. Og jeg gikk til prekestolen og sa: «Jeg tar hver ånd her under min kontroll til Guds ære.» Og jeg sa: «Satan, jeg vet at du er prinsen og luftens makt, men brodden din ble trukket ut på Golgata. Derfor er du en bløff. Og i Herren Jesu Kristi navn må du stoppe."

Og vet du hva? Det stoppet. Nå. Var det Brian Kocourek? Nei. Det ekkoet Jesus Kristus i båten. William Branham, en annen sønn, mens han løp rundt treet...

Hva med oss da? Vi er også sønner født av samme Ånd i samme familie, og gitt samme navn som vår Far.

Det samme navnet som gis til førstefødte, blir også gitt til de andre sønnene, for hele Guds familie heter Jesus.

Efeserne 3:14: *For denne grunn bøyer jeg mine kne for Herrens Far Jesus Kristus, 15 som hele familien i himmel og jord er oppkalt,*

Og dessuten, se hva Paulus sa i **Romerne 8:29:** *For hvem han forutså, forutbestemte han også å bli formet etter sin Sønn's bilde, for at han skulle bli førstefødt blant mange brødre. Mange!!*

Jeg elsker måten Weymouth-oversettelsen leser **Romerne 8:29** *For dem Han har kjent på forhånd*

La meg bare si dette. Tror dere alle at dere har Den hellige ånd? Amen. Dere troende i utlandet, tror dere alle at dere har Den Hellige Ånd?

Greit, vel, gjett hva? *For dem Han har kjent på forhånd* (av verden, inkludert dere), *har Han også forutbestemt å bære likheten til sin Sønn, slik at Han kan bli den eldste i en stor brødrfamilie;*

Det er en fenomenal ting å vite at du er en del av en familie, himmelens familie.

La oss nå se hvordan disse henger sammen med det vi har sett på angående Guds sønner og måten vi skal manifestere vårt sønnskap på i denne timen.

Palmerworm Locust Caterpillar 59-0823 P:57 Og hvis Kristus er i den vinranken, og **Kristi liv er i den personen, vil det være som Jesus, det vil bære fruktene av Ham. Det er hans ånd.**

Den kan ikke gjøre annet enn å gjøre det. Den må produsere det Livet, for det er det samme Livet. Du kan bare ikke produsere noe annet. **Den vil oppføre seg som Ham; Den vil snakke som Ham; Den vil gå som Ham; Det vil gro som Ham;**

Den vil se visjoner som Ham: (Og ærlig talt, den vil produsere drømmer som ham, som Josef hadde og andre.)

Den vil produsere akkurat Hans Liv, perfekt, hver gang, fordi Det er Hans Liv. Du er bare et skall. En mann er som et vannrør; Han er ikke vannet; Han er bare røret.

Som et glass vann. Du har et glass, og du har vann. Men vannet, du kunne ikke gi det til en annen person i vannform. Så det må være i røret – glass, det må være i glasset. Og hvis Gud vil dele sitt liv med mennesker, må Han ha kroppen din å dele det gjennom. Ellers forstår de det ikke. Han er usynlig. Du er uttrykket.

Tar du vannet ut av ham, ruster han. Vel, det er det som er problemet i dag, og det er for mange av oss som ruster og som en gang har hatt en opplevelse. Hold vannet i gang, det er det som holder livlinen i gang.

Kristus er identifisert den samme 64-0415 s. 26 Han var Guds åpenbaring. Han var Gud i Kristus, som forsonet verden med seg selv. **Han uttrykte det Faderen var i seg selv.** Han sa: «Jeg gjør alltid det som gleder Faderen. Og jeg og Faderen er ett. **Faderen bor i meg. Når du ser Meg, har du sett Faderen.**»

Med andre ord, **Han uttrykte Gud, Ånden, så mye i Ham, at Han og Faderen, det var ikke et ran for Ham å være den samme personen.** Han var den samme personen i den forstand at Gud var i Kristus. Han uttrykte det.

Nå, hør nøye etter. Bror Branham sa: Jesus uttrykte så mye den Faderen som var i ham, at **han trodde det ikke var ran å være den samme personen.** Det er derfor Enheten. Folk har så vanskelig for å forstå Guddommen.

Men det er ikke Enhetslære, det er Gud som uttrykker seg i sin Sønn, fordi Hans Sønn valgte å dø for seg selv, at da du så Sønnen, så du Faderen selv. Har du valgt å dø for deg selv og dine tanker og la Gud uttrykke seg gjennom deg?

Fra Show **Us The Father It'll Satisfy 56-0422 E-36** Nå har det mange ganger blitt sagt at ingen mann kan se Gud når som helst, Bibelen sier det. Men den enbårne av Faderen har erklært Ham.

Philip her var veldig nysgjerrig; han ønsket å se Faderen. Det står her: Han sa: «Jeg har vært så lenge med deg, Philip, og du kjenner ikke meg?» Sa: «Når du ser meg, ser du min far.»

Med andre ord, du ser Faderen uttrykke seg gjennom Sønnen. Han og Faderen var ett i den forstand at Hans Far bodde i Ham, ikke Ham som gjorde gjerningene; Han var en Sønn, selv, den udødelige, jomfrufødte, Guds Sønn.

Og så bodde Gud, Faderen, i Ham, som uttrykte Seg for verden, Hans holdning til folket. Ser du? Vel, slik var Kristus og Gud ett.

Gud var i Kristus og forsonet verden med seg selv. Nå sa Han: «Når dere ser meg, ser dere Faderen, og hvorfor sier dere: 'Vis oss Faderen?»

Så, hva med deg og meg?

Elisa profeten 56-1002E P:33 Bror Branham sa: **Nå, den eneste måten folk vil se Jesus på, er når de ser Ham i deg.** (Du innser at du har det potensialet.) Dere **er skrevne brev.**

Hvis Kristi Ånd bor i deg og bringer din oppførsel under Hans Ånd, og får deg til å handle som Ham, snakke som Ham, vandre som Ham, leve som Ham. Ser du? Folk ser Jesus i deg.

For det er ikke deg som går, det er ikke deg som snakker, det er ikke deg som lever. Det er Kristus som lever i meg. Du skjønner, som Paul sa.

Fra **Identifikasjon 63-0123 s:21** Men da Han så at Hans skaperverk hadde falt, formet Hans egen kjærlige karakter seg nå til Kristi person. **Guds egen kjærlighetskarakter projiserte seg selv i mennesket, Kristus.** Som Paulus taler her: «Han tenker ikke at det er et ran, men **at han gjør seg selv likestilt, lik Gud.**» Se, **hans egen karakter formet den typen person.** Å, ingen kunne gjøre det bortsett fra Gud.

William Branham tok en bevisst beslutning om å dø for William Branham, han sa: 'William Branham er min største fiende.' Og vi så Gud i denne timen stå foran grupper av menn.

Han sa i sin preken, **The Rapture 65-12-04 s. 83: Når du ser Gud komme fra himmelen, stå foran grupper av menn, og stå der,**

erklære seg selv akkurat som Han alltid gjorde... Og det er Sannheten, og denne Bibelen er åpen. Ser du? Det stemmer. **Vi er her.**

Nå, alt mennene så, var William Branham, men ingen mann kunne gjøre det vi så komme fra den mannens tjeneste, så det vi så var Gud som sto der og brukte kroppen til en annen sønn.

Salvede ved sluttid 65-0725M P:193 Nå vil jeg at du skal vite at dette er sikkert. Og **dere som hører på dette opptaket**, dere trodde kanskje i dag at jeg prøvde å si det om meg selv, siden jeg pakket dette budskapet.

Jeg har ikke mer med det å gjøre enn ingenting, ikke mer enn bare en stemme. Og stemmen min, selv mot bedre vitende... Jeg ville bli fangstmann. Men det er min fars vilje jeg erklærer å gjøre, og bestemt meg for å gjøre.

Det var ikke jeg som dukket opp nede ved elven; **Jeg sto bare der da Han viste seg. Jeg er ikke den som utfører disse tingene og forutsier disse tingene som skjer så perfekte som de er;**

Jeg er den eneste som er nær (Legg merke til nærheten) **når Han gjør det. Jeg var bare en stemme Han brukte til å si det. Det var ikke det jeg visste; det var det jeg bare overga meg til, som Han talte gjennom. Det er ikke meg.**

Det var ikke den syvende engelen, å nei; **det var en manifestasjon av menneskesønnen. Det var ikke engelen, hans budskap; det var mysteriet Gud utfoldet. Det er ikke en mann; det er Gud.** Engelen var ikke menneskesønnen;

han var en budbringer fra Menneskesønnen. **Menneskesønnen er Kristus. Han er den du lever av. Du lever ikke av en mann. En mann, ordene hans vil svikte, men du lever av det ufeilbarlige Kroppsordet til Menneskesønnen.**

Se, det er derfor GROK, superdatamaskinen, kunne si: «Vel, det virker for meg gjennom min analyse som om de fleste i dette budskapet har tro på William Branham. Men de har ikke tro på Den Ene som William Branham hadde tro på, Ildsøylen som falt. Det er en anklage. Og jeg synes det er ganske, ganske kraftfullt.

Hvis du ikke har nært deg fullt ut av hvert Ord for å gi deg selv styrke til å fly over alle disse kirkesamfunnene og tingene i verden, vil du da gjøre det nå, mens vi ber?

For meg gikk William Branham så langt inn i **Kolosserne 3** at han ble **Kolosserne 3**.

Kolosserne 3:1 *Om dere da står opp med Kristus, (Det er umulig for dere å gjøre det alene, dere må stå opp med Ham, for det er Han som har stått opp i dere ved den nye fødselen.)*

Paulus sa: *«Jeg er korsfestet med Kristus: likevel lever jeg; men det er ikke jeg, (det er ikke Paulus), men Kristus som lever i meg: og det livet jeg nå lever i dette kjødet, lever jeg ved åpenbaringen fra Guds Sønn, som elsket meg og ga seg selv for meg.*

Du skjønner, Jesus, vi lever etter Hans åpenbaring. Hans åpenbaring var: Jeg er en Guds sønn. Jeg er Guds Sønn. Har du den samme åpenbaringen om at du er en Guds sønn?

For å slippe presset 62-0513E P:52 sa bror Branham: *Hvor mange kristne her inne elsker fortsatt verden? Hvis du gjør det, er du ikke kristen. (Wow, det er en anklage.) Du er professor i kristendommen og ikke en innehaver. For når en mann en gang smaker på Kristus, er han død for verdens ting, og han har på ingen måte noe ønske om å gå tilbake til det. Hva gjør den?*

"Livet," sa Paul, "som jeg en gang levde, lever jeg ikke lenger. Likevel lever jeg; ikke meg, men Kristus i meg." Hvorfor? Han løftet ham opp fra dette lave nivået av verdslig synd til et sted hvor vi selv kan se tilbake og se hvor vi kommer fra (Ære),

Se tilbake og se hvor vi en gang bodde. Nå lever vi annerledes, hva er det? Det er vissheten om at vi er døde og at livene våre er skjult i Kristus gjennom Gud, og er forseglet av Den Hellige Ånd, og hevet over disse tingene.

Da lever vi med de samme bevisene som Han kom tilbake med for å bevise for oss.

Med andre ord, vi er bare her i dag tidlig. Vi er bare innstilt i dag tidlig fordi Kristus bor i oss. Og vi lever av den samme kraften som vil pakke oss hjem, for Rebecca vannet hun den samme kamelen som fylte hjemmet hennes til Isaac.

Fra **Hvorfor er folk så kastet rundt 56-0101 s.56**, sa Paulus: *«For meg er det Kristus å leve, og å dø er gevinst. Ikke jeg som lever lenger, men Kristus som lever i meg." Kristus, som lever i den individuelle sjel, overga seg.*

Kristus taler gjennom leppene, og tenker gjennom sinnet, ser gjennom øyet, handler gjennom temperamentet. Halleluja. Så har verdens ting gått bort.

Så kan du si at alt du ser, ser Kristus? Så, hvis det er ting som er perverse, vender du blikket bort? Husk: «**Vend blikket mot hvem? Jesus. Over Kristus.**»

Hvordan kan det være noe annet enn søtt og behagelig hele tiden? Kristus har kontroll. Amen. Ser du det? Det er det det er. Det er Kristus i deg:...

Derfor, når vi kommer tilbake til **Kolosserne 3:1**: *Hvis dere da er oppstandet med Kristus, søk det som er der oppe*, (bare de som er født på ny skal søke det som er ovenfra) *der Kristus sitter på Guds høyre hånd.*

2 Sett din hengivenhet på ting der oppe, ikke på ting på jorden.

3 For dere er døde, (og dere kan ikke bli født på nytt med mindre dere har dødd den første døden, for dere selv) **og deres liv er skjult med Kristus** (med Kristus, - **salvingen** skjuler deres liv. Hvor?) **i Gud**. (og Han er Ordet, så salvingen skjuler livet vårt ved å leve ut Ordet).

4 Når Kristus (når Salveren), **som er vårt liv**, **viser seg**, (Legg merke til at han sier Kristus er vårt liv, så vi ikke har noe annet liv enn Hans, som lever i oss. Det er det som står. Når Kristus, som er vårt liv, Brian, er død. Greit.

Og når Han skal vise seg, når Han skal phaneroo, eller manifestere seg i sin sanne karakter) **Da skal dere også vise** dere (da skal dere også vise dere i deres sanne karakter) **sammen med ham i herlighet.**

Hvorfor? Fordi Han er livet ditt.

(Med Ham i herlighet, i Doxa, med Ham i de samme verdiene. (Har du Kristi verdier? Jeg håper det.) i de samme meningene, (Har du Kristi meninger? Vel, jeg tror det,) og i de samme dommene (det samme Ordet.) Da, hvis Hans Liv uttrykker seg ut gjennom våre kar, sier han,)

5 Ydmyk derfor dine medlemmer (med andre ord, drep derfor "selv") **som er bundet til jorden**; Husk nå, og glem aldri, at Jesus er mønsteret for hver Guds sønn.

Sjeler i fengsel nå 63-1110M S.18 *Da Han sa: «Vi er døde», forteller Skriften oss tydelig at vi er døde, og våre liv er skjult i Gud gjennom Kristus, forseget der av Den Hellige Ånd.*

Nå var det ikke slik at kroppen din døde. Det var ikke din ånd som døde. Det var naturen til din ånd som døde. Ser du? Naturen, som er sjelen. Sjelens natur er Gud, hvis du blir født på ny. Hvis ikke, er det (verdens natur).

Investeringer 63-0126 s:84 Jesus Kristus var Guds bilde. Han var det Gud gjennom sin kraft projiserte: en kropp som ble kalt Sønnen fordi Han var et menneske, og Han kom fra Gud,

Og Han var så forpliktet til Gud at Han ikke syntes det var et ran at Han og Gud var samme person. Og det var de, fordi Gud var Ordet, og Han var Ordet. I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud.

Og derfor, når Gud... Nå, la meg bare stoppe opp og forklare at da Gud talte aller første gang i begynnelsen, kom Logos ut av Ham. Jesus var i Ham som Logos i Guds tenkning, Guds sinn. Logos frembrakte Hans Sønn.

Og Han var så forpliktet til Gud at Han ikke syntes det var et ran at Han og Gud var samme person. Og det var de, fordi Gud var Ordet, og Han var Ordet. I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud.

Og der kunne Gud ta sitt Ord uten noe, noen avbrytelse. Han gjorde stadig det Faderen ville ha gjort.

Gjør du stadig det Faderen ville ha gjort?

Og der kunne Ordet virke gjennom Ham der, inntil...? ... Han og far var ett. Det er det som...

Og så tok Han det perfekte livet og alle våre synder, og la det på det perfekte livet, og Han døde, slik at vi avhoppere kunne dø for oss selv og bli født ovenfra, og Hans Ord kunne virke gjennom oss Guds verk.

Shalom 64-011 7 Bror Branham sa, Jesus. "Ingen mann har sett Gud på noe tidspunkt, men den enbårne av Faderen har erklært Ham." (Det var det Jesus sa.) Ser du? Med andre ord, Gud ble identifisert.

Guds person ble identifisert i kroppen, Herren Jesus Kristus, så han var Guds uttrykkte bilde. Eller, Gud som uttrykker seg gjennom et bilde, se, gjennom et bilde, mennesket.

Gud uttrykte seg for oss, og Han var Gud. Ikke tredjeperson eller andreperson; Han var Personen, Gud. Han var Gud selv, identifiserte seg selv, slik at vi kunne føle Ham.

Som jeg var med Moses 51-0503E, sa bror Branham 15: Jesus fra Nasaret... Jeg tror at Faderen var i Ham, at alle de store tingene som var Faderens, ble gitt til Hans Sønn, alle de store velsignelser og gaver;

for Han var bare det uttrykte bildet av Faderen. Og i Ham bodde all Guds rikdom som bodde i Ham her, og så opp. Og jeg... Han sa: «Jeg og min far er ett. Min far bor i meg.» Akkurat som Jehova... Akkurat det Jehova var, Jesus var. Han var det uttrykte bildet av Ham. Han var gudeformet her ute, og alle Guds krefter ble formet til, og lagt i en menneskekropp.

Han sa: «Det er ikke jeg som gjør det hele; det er Min Far som bor i Meg; Han gjør alt.»

Og Gud ble ikke bare identifisert i kroppen til sin førstefødte sønn, men i denne timen ble han identifisert i en annen sønn, William Branham, og Gud ble så uttrykket gjennom hans kropp at mange trodde han var Gud manifestert i kjøtt.

Og det var han, han var så ett med Gud at noen mente det ikke var ran at han var samme person som Gud.

Og det er det Gud vil gjøre i din kropp og min også. Derfor kan vi ikke motta kroppens forandring før vi først har Faderens sinn i oss.

Hør ham, 56-1215 s:39 Bror Branham sa: *I Det gamle testamentet kom en dag da denne faren tok sønnen ut i offentligheten som vitne, tok på ham en kappe og satte ham opp på et stort sted hvor hele byen kunne se ham.*

Og de hadde adopsjonsloven. Denne faren til sin egen sønn, som var født i hans egen familie, og nå var myndig, og var et barn verdig til å ta hans plass, adopterte han eller satte sin egen sønn i posisjon.

Enhver bibelleser vet det: plasseringen av en sønn. Etter den seremonien hadde den sønnen rett, navnet hans var like godt på sjekken som farens. Der burde kirken vært i dag.

"Det jeg gjør, skal du også; mer enn dette skal du gjøre, for jeg går til min Far." Det er der kirken burde vært i dag, men det er den ikke. Og hvorfor?

På grunn av smålige likegyldigheter og sjalusi, akkurat som i Josefs og Paulus' dager. På grunn av smålige uenigheter ville de ikke støtte det Paul gjorde. Skam over dem (kirken)!

Hør ham 58-0301E P:48 *Nå, sønnen som var hans sønn... Med andre ord, han adopterte ham, og i mai hadde han plassert sønnen sin i posisjon.*

Hvordan gjorde han det? Da var sønnens navn på sjekken like godt som farens, fordi han var på plass. Faren hadde frikjent, satt sønnen i posisjon. Og jeg håper du får med deg dette.

Og så var den sønnen arving til det faren hadde. Og vi er, det Gud har, vi er fellesarvinger med Kristus, hvis vi er Guds sønner, posisjonsmessig plassert i riket, og holder våre plasser.

Nå har Gud mange steder Han kan plassere deg. Noen er apostler, noen profeter, lærere, evangelister, pastorer, og så videre. Gud plasserer denne sønnen posisjonelt.

I Johannes **17:11** *Og nå er jeg ikke lenger i verden, men disse er i verden, og jeg kommer til deg. Hellige Far, behold i ditt eget navn dem du har gitt meg, så de kan bli ett, slik vi er.*

Og hvordan kan det ha seg at vi kan være Ett, altså, på samme måte som Jesus og Hans Far var Ett?

Jesus sa: **Johannes 17:14:** *Jeg har gitt dem ditt ord; og verden hatet dem, for de er ikke av verden, slik jeg ikke er av verden.*

Med andre ord, alle kirkene sier: «Vel, vi har fått beskjeden, vi tror på ordet, pluss, pluss». Med andre ord, våre egne doktriner, vår egen tro, men vi fikk ordet. Gud sier: Det er ikke godt nok. Han sa: Jeg har ikke en hybridsønn. Jeg har en sønn eller datter som ikke er en hybrid.

Jesus forteller oss at vi blir ett med Gud gjennom det samme Ordet som Han ble ett med Gud.

Johannes 17:20 *Jeg ber heller ikke bare for disse, men også for dem som skal tro på meg gjennom deres ord;*

21 *For at de alle skal være ett; slik du, Far, [er] i meg, og jeg i deg, for at de også skal være ett i oss, så verden skal tro at du har sendt meg.*

Med andre ord, du, Far, er Ordet, og jeg er manifestasjonen av det Ordet.

Så, Far, at de må være i Deg i Ordet, slik jeg er i Ordet, og at de må bli manifestert i Ordet, fordi jeg er manifestert Ord.

22 Og æren (Doxaen, meningene, verdiene og dommene.) **som du ga meg, har jeg gitt dem; for at de skal bli ett, slik vi er ett:**

Derfor er det veldig tydelig at vi er ett ved å motta det samme Ordet, som bringer oss inn i samme herlighet eller samme sinn som Faderen.

Så sier han, **og æren** (Doxa, samme mening, samme verdier, samme dommer) **som du ga meg, har jeg gitt dem; at de kan være ett, slik vi er ett:**

Så hvis budskapet til deg er rettferdig, sendte Gud en profet. Du er ikke annerledes enn de 2 millioner menneskene som fulgte Moses under Ildsøylen, som ble døpt i skyene og ikke gikk inn. Eller er du fylt med Guds Doxa, Guds sanne budskap, læren profeten brakte, livet profeten lærte?

Er du så fylt av Guds verdier, liv, lære, meninger og dommer at du vil bli én slik Jesus var én?

Fra **Hear ye Ham 62-0711 s:69** *Er du født på ny? Kjenner du Kristus som din Frelser? Har Han blitt en virkelig virkelighet i deg? Lever du i Kristus? Bor Kristus i deg?*

"Den dagen vil du vite at jeg er i Faderen, Faderen i Meg, du – og jeg i deg." Det er det. Gud som lever blant sitt folk, det er veien.

Dronningen av Saba 60-0710 s.69 *Det var det Jesus sa. Det gir Kirken et kjennetegn på distinksjon, tegnene og underverkene til den oppstandne levende Kristus, som lever i Kirken. De vil ikke ha det i dag.*

Det var ikke slik fra begynnelsen. 61-0411 P:36 sa bror Branham, *frelse kommer ikke ved kirkesamfunn eller utdanning. Det kommer gjennom en opplevelse av å bli gjenfødt av Guds Ånd med Kristi Ånd levende i kroppen din.* Nå er det sant.

Sakkeus forretningsmannen 63-0121 s:46 *Når en mann ser Kristus bo i deg, vil det gjøre ham tørst etter å bli som deg. Det vil få ham til å se Jesus i deg, få ham til å se Gud.*

Og mitt ønske og håp er at hver og en av dere som hører denne stemmen i dag, at folk skal se på livet deres og se Kristus, og de vil ønske den Kristus som er i livet deres.

La oss bøye hodet i bønn.

Nådige Far, vi er så takknemlige, Herre, for Ditt Ord. Vi vet det er kjølig ute, men det er ikke kjølig her inne. Og så, Herre, ber vi bare om at du vil være med oss og veilede oss kontinuerlig til snart, Herre. Vi skal komme frem i en oppstandelsestid, en oppstandelsestid, og vi som lever skal bli tatt igjen sammen med dem som har gått før oss.

Far, vi leter etter den dagen da vi ikke bare manifesterer ditt liv, men vi ser det manifesterte Ordet rett foran oss, og vi ser de døde som oppstått fra de døde, og vi ser dem like manifestert som vi manifesterer. I Jesu navn ber vi. Amen. Amen.